

Monopolernes håndlanger?

Af Hans Kristian Pedersen

indehaver af
filmforretningen Laserdisken,
Prinsensgade 29, 1 th.,
9000 Aalborg hk@laserdisken.dk

RETSSAGER: ”Jeg forstår i hvert fald godt de mange, som har valgt at lade deres vigtige sager behandle af domstolenes dygtige og samvittighedsfulde medarbejdere, ikke mindst ved Retten i Aalborg”, skrev retspræsident Christian Lundblad (7.10.) i et reklamefremstød på disse sider.

Jeg er – ufrivilligt – storforbruger af rettens ydelser.

Jeg studsede over betegnelsen ”dygtige og samvittighedsfulde”.

Læsere af NORDJYSKE vil vide, at jeg har afleveret 2000 beslaglagte film, jeg havde opbevaret for fogedretten siden 29. november 2005.

Den bizarre situation opstod, fordi retsassessor Dorete Bager havde efterkommet videobranchens advokats ønske om at beslaglægge alle mine parallelimporterede film, hvor branchens medlemmer har udgivet en

dansk version, men hun vidste ikke, hvilke det var.

Det har jeg registreret, og selvom jeg havde protesteret mod forbuddet mod at returnere filmene til leverandørerne og argumenteret mod advokatens begæring om en beslaglæggelse, regnede jeg ikke med, at det ville skade at vise samarbejdsvilje og respekt for rettens afgørelse.

Jeg gik med til at fjerne filmene selv og opbevare dem et andet sted, indtil den grundlæggende strid om ophavretslovens fortolkning blev afgjort i en egentlig retssag.

Det skete bare aldrig, og igennem flere år skrev jeg en halv snes breve til byret og landsret med anmodninger om at få lov at returnere de parallelimporterede film.

Jeg fik aldrig svar, og i sommer mistede jeg altså tålmodigheden og afleverede filmene til retspræsidenten, som lovede at undersøge sagen.

Efter måneders ”undersøgelser” er han kommet til det resultat, at filmene al-

drig har været beslaglagt.

Det er for byretten en belejlig løsning, for hvis jeg selv har valgt at gemme filmene i fire år i stedet for at returnere dem, hæfter jeg også selv for værditabet.

Dorete Bager sørgede for at undgå vidner.

Hun ventede ikke på min advokat, og da jeg tilkaldte journalist Lars Borberg og fotograf Grete Dahl fra NORDJYSKE, blev de simpelthen bortvist.

Kun Dorete Bager og FDVs advokat og jeg ved præcist, hvad der skete bag de lukkede døre i min butik, og de to vinder begge ved at efterlade Sorteper hos mig.

Min advokat drøftede først beslaglæggelsen med Dorete Bager et par dage efter, og han sendte mig et referat af samtalen.

Heraf fremgår, at Dorete Bager var klar over, at forbuddet mod at returnere filmene var et problem i forhold til loven, som selv i den værst tænkelige fortolkning kun vedrører spredning i Danmark. Dorete Bager sprang over det problem ved

at nøjes med at skrive i retsbogen, at jeg havde accepteret at fjerne filmene og opbevare dem selv.

Nu straffes min hjælpsomhed.

Retspræsident Christian Lundblad henviser alene til, at forbuddet og beslaglæggelsen ikke fremgår af retsbogen.

Ergo er det nu blevet min egen skyld, at jeg ikke sendte filmene retur, mens de var noget værd.

Han ser belejligt bort fra alle mine breve, fra min advokats referat af samtalen med Dorete Bager og fra videobranchens egen fremstilling af begivenhederne overfor Vestre Landsret, hvor dens advokat understregede, at filmene var beslaglagt af fogedretten, og at jeg derfor ikke kunne disponere over dem uden fogedrettens skriftlige tilladelse.

Hvis jeg overvejede at bruge byretten, ville jeg lave en lille brugerundersøgelse først.

Det kan gøres på www.laserdisken.dk/html/dyn-ht-ml/retssag0.dna via linket

”Monopolernes håndlanger?”. Her kan man læse den redegørelse på fire sider, som Christian Lundblad ”undersøgte” og downloadede den tilhørende dokumentation. Hvis hans konklusion lever op til dine forventninger, vil du have glæde af byretten. Der findes jo kunder til den slags ydelser.

I 30’erne var det f.eks. forbundet med en vis risiko for Al Capone at sende sine håndlangere i byen for at destruere en konkurrents varelager.

I dag kan et tilsvarende monopol for et beskedent gebyr sende fogedretten. Dorete Bager fjerner selv eventuelle vidner, og hun tilpasser retsbogen det ønskede resultat, så offerets protester kan afvises.

Hendes kolleger med retspræsidenten i spidsen vil støtte hende til det sidste.

Retten i Aalborg har utvivlsomt en værdi for den rigtige type kunder, men ”dygtige og samvittighedsfulde” er ikke lige den betegnelse, jeg ville vælge.